

De vaart Duinkerke-Veurne-Brugge

In gemeenschappelijk overleg vroegen in 1634 de magistraten van Duinkerke, Veurne en Brugge aan de koning van Spanje de toelating voor het graven van een kanaal dat deze steden moest verbinden.

Toelating werd gegeven mits voorwaarde dat „hy moest gedolven zyn dat het leegste water van vyf voeten zoude zyn en op het water de breedte hebben van 45 voeten, mitsgaders 25 voeten breedte op den grond”¹. Verder vermeldde het octrooi dat langs de ene zijde van de vaart een dijk diende aangelegd om wagens te laten rijden en langs de andere zijde een voetweg.

Men volgde gedeeltelijk de toen reeds bestaande ondiepe waterlopen om in andere plaatsen de velden en de weiden te doorsnijden.

Reeds op 14 november 1641 kwam de eerste vente² vanuit Brugge te Nieuwpoort toe en het jaar daarop konden de barge en andere schepen naar Veurne en Duinkerke doorvaren.

Dit bracht een groot voordeel voor Veurne mee, want om van uit Brugge Duinkerke te bereiken, diende overnacht te worden in Veurne. De reizigers zochten er dan ook slaapgelegenheid evenals de buitenlieden die 's morgens vroeg wensten af te varen en niet tijdig genoeg de stad konden bereiken, zodat de logementen gouden zaken deden.

Deze weelde voor de neringdoeners was echter van korte duur, want met het leggen van een „gravier” langs de vaart, kwamen de diligences in aktie, die veel efficiënter en vlugger het reizigersvervoer verzorgden. Aldus was de vreugde van de Veurnaars van korte duur geweest en kregen zij hun spotnaam „de Veurnse Slapers” aangesmeerd.

A. DAWYNDT

1. Advertentie-blad van Veurne: 6 september 1840.
2. Vaartuig dat diende om koopwaar te vervoeren.